03/08/2021

Η Εορτή του Προφήτου Ηλιού στο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Ιεροσολύμων

Τη Δευτέρα 20 Ιουλίου/ 2 Αυγούστου, εορτάσθηκε στο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων η μνήμη του Αγίου ενδόξου Προφήτου Ηλιού του Θεσβίτου, στην ομώνυμη Ιερά Μονή, στην περιοχή μεταξύ της νοτίου Ιερουσαλήμ και της Βηθλεέμ.

Παρακολουθήστε το σχετικό βίντεο:

Στην Θεία Λειτουργία που τελέσθηκε στην **Ιερα Μονή Προφήτου Ηλιού,** προεξήρχε **ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος,** μετά των συλλειτουργούντων Σεβασμιωτάτων, Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ησυχίου,

Αρχιεπισκόπων Κωνσταντίνης κ. Αριστάρχου και Πέλλης κ. Φιλουμένου, καθώς και του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ελενουπόλεως κ. Ιωακείμ.

Κατά τη τέλεση της Θείας Λειτουργίας, τους προαναφερθέντες Αρχιερείς πλαισιώσαν, οι Αγιοταφίτες Ιερομόναχοι, Αρχιμανδρίτες π. Βαρθολομαίος, π. Μακάριος, π. Ισίδωρος, ο Αρχιδιάκονος Μάρκος και ο Ιεροδιάκονος Ευλόγιος. Επίσης παρευρέθηκαν οι Αραβόφωνοι Πρεσβύτεροι και εφημέριοι του Ναού του Αγίου Ιακώβου του Αδελφοθέου, π. Χαράλαμπος Μπαντούρ και π. Χάδερ Μπαράκμη.

Δεξιά έψαλλαν, ο Αρχιμανδρίτης π. Ευσέβιος μετά του Ιεροδιακόνου Συμεών και αριστερά η χορωδία του Αγίου Ιακώβου του Αδελφοθέου, υπό τον κ. Ριμόν Κάμαρ, παρουσία του Γενικού Προξένου της Ελλάδος στα Ιεροσόλυμα κ. Ευαγγέλου Βλιώρα.

Κατά τη διάρκεια του **θείου λόγου** που εκήρυξε **ο Μακαριώτατος Πατριάρχης κ.κ. Θεόφιλος** ανέφερε τα εξής:

” Οὐ συσσεισμῷ ἀλλ’ ἐν αὔρᾳ, λεπτῇ τεθέασαι, Θεοῦ τήν παρουσίαν, Ἠλιού θεομάκαρ, φωτίζουσάν σε πάλαι, ἅρματι δέ, ἐποχούμενος τέθριππος, τόν οὐρανόν διϊππεύεις ξενοπρεπῶς, θαυμαζόμενος”

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Ὁ ἔνσαρκος ἄγγελος τῶν προφητῶν ἡ κρηπίς, Ἠλίας ὁ Θεσβίτης συνήθροισε πάντας ἡμᾶς σήμερον ἐν τῷ πανσέπτῳ Ναῷ αὐτοῦ, ἵνα ἑορτάσωμεν τήν ἱεράν αὐτοῦ μνήμην καί ψαλμικῶς ᾄσωμεν τῷ τοῦτον δοξάσαντι Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Ὁ Θεηγόρος Ἠλίας ὄντως ἐδοξάσθη ὑπό τοῦ Θεοῦ Πατρός, γενόμενος χωρητικόν δοχεῖον τοῦ θείου Πνεύματος, τοῦ παρασχόντος αὐτῷ τό προφητικόν χάρισμα ἀφ’ ἑνός καί τήν θαυματουργικήν δύναμιν ἀφ’ ἑτέρου, «ἐθαυμάστωσε Κύριος τόν ὅσιον αὐτοῦ», λέγει ὁ ψαλμῳδός (Ψαλμ. 4.4).

Ὀρθῶς ὁ Θεσβίτης Ἠλίας ἐχαρακτηρίσθη «ὑψιπέτης Προφήτης καί τῶν Προφητῶν ἐξαίρετον ἐγκαλλώπισμα». Οὗτος, ὡς ἄλλος Μωϋσῆς ἐγένετο θεόπτης καί ὡς ἄλλος Παῦλος «ἤκουσεν ἄρρητα ρήματα, ἃ οὐκ ἐξόν ἀνθρώπῳ λαλῆσαι» (Β΄ Κορ. 12, 4). Ἰδού τί λέγει καί ὁ ὑμνῳδός αὐτοῦ: «Ἀποδεδειγμένος θεόπτης, ὁ Θεσβίτης σύν Μωσῇ καθορᾷ, ἃ ὀφθαλμός οὐκ εἶδε, καί οὖς οὐκ ἤκουσε, καί ἀνθρώπων τῶν γηγενῶν, καρδία οὐ λελόγισται, σεσαρκωμένον Κύριον, ἐν τῷ Θαβώρ τόν παντοκράτορα».

Ὁ ἅγιος Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφόθεος, ἀναφερόμενος εἰς τήν δύναμιν καί τήν ἐνέργειαν τῆς προσευχῆς τοῦ δικαίου ἀνθρώπου, ἐπικαλεῖται ἀπτόν παράδειγμα τόν ζηλωτήν Ἠλίαν λέγων: «πολύ ἰσχύει δέησις δικαίου ἐνεργουμένη. ᾽Ηλίας ἄνθρωπος ἦν ὁμοιοπαθής ἡμῖν, καί προσευχῇ προσηύξατο τοῦ μή βρέξαι, καί οὐκ ἔβρεξεν ἐπί τῆς γῆς ἐνιαυτούς τρεῖς καί μῆνας ἕξ· καί πάλιν προσηύξατο, καί ὁ οὐρανός ὑετόν ἔδωκε καί ἡ γῆ ἐβλάστησε τόν καρπόν αὐτῆς», (Ἰάκ. 5, 16-17).

Διά τῆς ἐνεργείας τῆς προσευχῆς τῆς καθαρᾶς καρδίας καί «τῶν ἀθῴων αὐτοῦ χειρῶν» (Πρβλ. Ψαλμ. 23,4), ὁ Θεσβίτης Ἠλίας οὐχί μόνον «τόν οὐρανόν λόγῳ ἐδέσμευσεν», ἀλλά καί τούς ἱερεῖς τῆς αἰσχύνης, τούς ψευδοπροφήτας, δηλονότι τοῦ Βάαλ κατήσχυνε, (Πρβλ. Γ’ Βασιλ. 18,22), τῆς χήρας γυναικός ἐν Σαρεπτά τῆς Σιδωνίας τόν υἱόν λόγῳ ἀνέστησε (Πρβλ. Γ’ Βασιλ. 17) καί ἐν πυρίνῳ ἅρματι ἀνῆλθεν εἰς τούς οὐρανούς καί τῇ μηλωτῇ αὐτοῦ Ἐλισαίῳ διπλῆν τήν χάριν ἐχαρίσατο, (Πρβλ. Δ’ Βασιλ. 2,1).

Εἰς τό βιβλίον «Σοφία Σειράχ» γέγραπται: «Καί ἀνέστη Ἠλίας Προφήτης ὡς πῦρ καί ὁ λόγος αὐτοῦ ὡς λαμπάς ἐκαίετο... ὡς ἐδοξάσθης Ἠλία ἐν τοῖς θαυμασίοις σου καί τίς ὅμοιός σοι καυχᾶσθαι;» (Σοφία Σειράχ 48, 1-4). Ἐν τῷ σημείῳ τούτῳ διερωτᾶται ὁ Συντάκτης τοῦ βιβλίου τούτου: Πόσον ἐδοξάσθης, ὦ Ἠλία, μέ τά θαυματουργικά σου ἔργα! Ποῖος δύναται νά καυχηθῇ ὅτι εἶναι ὅμοιος μέ σέ; Τό γεγονός τοῦτο ἀφορᾷ εἰς τήν ἐμπειρίαν τῆς θεωρίας ἤ μᾶλλον τῆς θεοπτίας, τῆς ὁποίας ἔτυχεν ὁ ἐν ἀπελπισίᾳ καί ὑποφώσκοντι ἐγωισμῷ γενόμενος Ἠλίας. «Καί εἶπεν ᾽Ηλιού· ζηλῶν ἐζήλωκα τῷ Κυρίῳ παντοκράτορι, ὅτι ἐγκατέλιπόν σε οἱ υἱοί ᾽Ισραήλ· τά θυσιαστήριά σου κατέσκαψαν καί τούς προφήτας σου ἀπέκτειναν ἐν ρομφαίᾳ, καί ὑπολέλειμμαι ἐγώ μονώτατος, καί ζητοῦσι τήν ψυχήν μου λαβεῖν αὐτήν. καί εἶπεν· ἐξελεύσῃ αὔριον καί στήσῃ ἐνώπιον Κυρίου ἐν τῷ ὄρει· ἰδού παρελεύσεται Κύριος, καί ἰδού πνεῦμα μέγα κραταιόν διαλῦον ὄρη καί συντρίβον

πέτρας ἐνώπιον Κυρίου, οὐκ ἐν τῷ πνεύματι Κύριος· καί μετά τό πνεῦμα συσσεισμός, οὐκ ἐν τῷ συσσεισμῷ Κύριος· καί μετά τόν συσσειμόν πῦρ, οὐκ ἐν τῷ πυρί Κύριος· καί μετά τό πῦρ φωνή αὔρας λεπτῆς, κἀκεῖ Κύριος».

Τόσον ἡ θύελλα, ὁ συσσεισμός καί τό πῦρ τῆς θεοπτίας τοῦ Ἠλιοῦ, ὅσον καί οἱ κεραυνοί καί αἱ ἀστραπαί τῆς θεοπτίας τοῦ Μωϋσέως ἀφοροῦν εἰς τό ἄστεκτον= [τό ἀφόρητον] τῆς θείας φύσεως. Τό δέ τέταρτον σημεῖον: «φωνή αὔρας λεπτῆς», τό ὁποῖον προσδίδει ἀποκλειστικότητα εἰς τήν θεοπτίαν τοῦ Ἠλιοῦ καί διαφοροποιεῖ αὐτήν ἐντελῶς ἀπό τήν θεοπτίαν τοῦ Μωϋσέως καταδεικνύει σαφῶς καί ἐναργῶς περί τῆς «ὑπερεχούσης πάντα νοῦν εἰρήνης», (Φιλιπ. 4,7), ἀγάπης καί μακροθυμίας τοῦ Θεοῦ.

Μέ ἄλλα λόγια, «ἡ αὔρα» κατά τόν Πατέρα Ἰωήλ Γιαννακόπουλον «ἀποτελεῖ τό σύμβολον τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ. Ὁ τρόπος αὐτός τῆς ἐμφανίσεως τοῦ Θεοῦ διδάσκει τόν Προφήτην Ἠλίαν, ὁ ὁποῖος εὑρίσκετο εἰς ἀπόγνωσιν καί ἀποθάρρυνσιν, ἕνεκα τοῦ θριάμβου τοῦ κακοῦ, ὅτι ἔπρεπε νά σκέπτεται τήν ἀγάπην καί μακροθυμίαν τοῦ Θεοῦ, ὁ Ὁποῖος «δέν θέλει τόν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, μέχρις ὅτου μετανοήσῃ»: «οὐ γάρ ἦλθον καλέσαι δικαίους ἀλλά ἁμαρτωλούς εἰς μετάνοιαν», (Ματθ. 9,13), λέγει Κύριος. Κατά δέ τόν θεῖον Παῦλον: «ὁ Θεός πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι καί εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν», (Α΄ Τιμ. 2,4).

Ἑρμηνεύων ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας ἀλληγορικῶς τήν ἐπί τοῦ ὄρους Χωρήβ θεοπτίαν τοῦ Ἠλιοῦ λέγει: «Πᾶς κατά τόν μέγαν Ἠλίαν ζητῶν ἀληθῶς τόν Θεόν, οὐ μόνον ἐν τῷ Χωρήβ γενήσεται νεάζων καί ἀκμάζων ἐν τοῖς πόνοις τῶν ἀρετῶν, ἀλλά καί ἐν τῷ σπηλαίῳ τῷ ἐν Χωρήβ· λέγω δή τῇ κρυφιότητι τῆς γνώσεως, τῇ οὔσῃ ἐν τῇ ἕξει τῶν ἀρετῶν» (P.G. Migne 77, 12, 60) [Και ἁπλούστερον, πᾶς ὁ ζητῶν ἀληθῶς τόν Θεόν, ὅπως ὁ μέγας Προφήτης Ἠλίας, ὄχι μόνον θά πράττῃ ὡς νέος καί θά εὐδοκιμῇ εἰς τούς ἀγῶνας τῶν ἀρετῶν εὑρισκόμενος ἐν τῷ Χωρήβ, ἀλλά καί ἐν τῷ σπηλαίῳ τῷ ἐν Χωρήβ, εἰς τήν μυστικήν δηλονότι γνῶσιν τήν ὑπάρχουσαν ἐν τῇ ἕξει [εἰς τήν ἐξοικείωσιν τῶν ἀρετῶν].

Μέ ἄλλα λόγια, ὁ ἅγιος Κύριλλος θεωρῶν τόν Προφήτην Ἠλίαν πρότυπον τῆς ἀληθοῦς πνευματικῆς ἐργασίας καί ἀναζητήσεως τοῦ Θεοῦ, δηλονότι τῆς μυστικῆς θείας γνώσεως, βεβαιοῖ ὅτι κάθε πιστός, ἀγωνιζόμενος πρακτικῶς κατά μίμησιν αὐτοῦ, τοῦ Ἠλιοῦ, θά ἀξιωθῇ οὐχί μόνον τῆς ἀποκτήσεως τῶν ἀρετῶν, ἀλλά καί αὐτῆς τῆς θεοπτίας, τουτέστιν τῆς θεωρίας τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, τήν ὁποίαν ἐπιφυλάσσει ἡ ἕξις [ἡ καλλιέργεια] τῶν ἀρετῶν.

Ἀξιοσημείωτον ἐπίσης εἶναι τό γεγονός, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὅτι ὁ Θεός ἐπιλέγει φυσικά φαινόμενα ὡς «Πνεῦμα κραταιόν», δηλαδή τήν θύελλαν, τόν συσσεισμόν

καί τό πῦρ διά νά φανερώσῃ ὄχι μόνον εἰς τούς προφήτας καί δικαίους αὐτοῦ, ἀλλά καί εἰς τούς ἀρνουμένους Αὐτόν, ὅτι Αὐτός εἶναι ὁ ἐκ τοῦ μηδενός Δημιουργός τοῦ σύμπαντος κόσμου, δηλονότι τῆς ὁρατῆς καί ἀοράτου κτίσεως. Διό καί ὁ θεῖος Παῦλος, ἀναφερόμενος εἰς τήν πτῶσιν τοῦ ἀνθρώπου καί συνεπῶς τῆς κτίσεως λέγει: «Τῇ γάρ ματαιότητι ἡ κτίσις ὑπετάγη οὐχ ἑκοῦσα, ἀλλά διά τόν ὑποτάξαντα [Θεόν] ἐπ’ ἐλπίδι», (Ρωμ. 8,20).

Ἡμεῖς δέ, οἱ τιμῶντες τήν ἱεράν αὐτοῦ μνήμην, δεηθῶμεν τῆς μεσιτείας αὐτοῦ πρός τόν Θεόν Πατέρα καί μετά τοῦ ὑμνῳδοῦ εἴπωμεν: «Τήν πολλήν τῶν ἀνθρώπων ἀνομίαν, Θεοῦ δέ τήν ἄμετρον φιλανθρωπίαν θεασάμενος Ἠλίας ἐταράττετο θυμούμενος καί λόγους ἀσπλαγχνίας πρός τόν εὔσπλαχνον ἐκίνησεν. Ὀργίσθητι βοήσας ἐπί τούς ἀθετήσαντάς σε Κριτά δικαιότατε. Ἀλλά τά σπλάγχνα τοῦ ἀγαθοῦ οὐδόλως παρεκίνησε πρός τό τιμωρήσασθαι τούς αὐτόν ἀθετήσαντας ἀεί γάρ. Τήν μετάνοιαν πάντων ἀναμένει, ὁ μόνος φιλάνθρωπος», ὯΙ πρέπει πᾶσα δόξα τιμή καί προσκύνησις εἰς τούς αἰῶνας, Ἀμήν.

Ἔτη πολλά” .

Μετά την Θεία Λειτουργία **ο Επιστάτης της Μονής μοναχός Αχίλλιος** παρέθεσε δεξίωση σε όλους τους παρευρισκομένους και τράπεχα στην Πατριαρχική Συνοδεία και στα μέλη της Κοινότητας του Αγίου Ιακώβου του Αδελφοθέου.